

роденъ! Колко високо стои той надъ васъ...  
търговцитѣ!... (гнѣвно) И защо ми говоришъ  
всичко туй? Съ какво право?

Борисъ

Аничке, нали сме... нали сме приятели.

Аничка

Не сме приятели.

Борисъ (учуденъ)

Но ти сама каза...

Аничка

Не, между насъ и приятелство не трѣбва  
да има.

Рашко (отъ вратата)

Г-нъ Борисе, викатъ ви долу.

Борисъ

Сега.

Аничка

Ний трѣбва да бждемъ чужди. Всѣки да  
върви по своя пжть.

Борисъ

Разбирамъ... т. е. нищо не разбирамъ. Ето  
какво ми се случи. (Прави движение съ ржка около